

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 240 i 718) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 171:
 - a) uchyla się pkt 2,
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przyznanie świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 187a ust. 1.”;
- 2) w art. 175:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyraz „albo” zastępuje się kropką,
 - uchyla się pkt 2,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości, który nie zwolnił lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może otrzymać w nowym miejscu pełnienia służby kwaterę tymczasową.”;
- 3) uchyla się art. 178 - 182 i art. 184 - 186;
- 4) w art. 187 uchyla się pkt 1;
- 5) po art. 187 dodaje się art. 187a – 187d w brzmieniu:

„Art. 187a. 1. Funkcjonariuszowi:

 - 1) któremu nie przydzielono w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej;
 - 2) który zwróci albo opróżni lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, o których mowa w pkt 1;
 - 3) wymienionemu w art. 73 ust. 1 pkt 1 albo 2, któremu przydzielono kwaterę tymczasową w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

2. Świadczenie mieszkaniowe nie przysługuje funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej.

Art. 187b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę, wskazanej w rozkazie personalnym albo decyzji personalnej.

2. Minister Sprawiedliwości, określi w drodze rozporządzenia wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych mających wpływ na wysokość świadczenia mieszkaniowego przysługującego funkcjonariuszom, mając na uwadze lokalizację jednostek organizacyjnych oraz uwzględniając ich oddziały położone w innych miejscowościach.

Art. 187c. 1. Świadczenie mieszkaniowe wypłaca się na wniosek funkcjonariusza w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz pobiera uposażenie, w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc.

2. Funkcjonariuszowi, który zdał lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową, świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następnego po dniu, w którym zdał lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową.

3. Funkcjonariuszowi, który został delegowany do jednostki organizacyjnej w innej miejscowości świadczenie mieszkaniowe wypłaca jednostka organizacyjna, w której pobiera uposażenie. W przypadku zmiany mnożnika lokalizacyjnego nową wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się z urzędu.

4. Funkcjonariusze oddelegowani, o których mowa w art. 74 i art. 74a otrzymują świadczenie mieszkaniowe w wysokości ustalonej dla jednostki organizacyjnej, z której nastąpiło oddelegowanie.

5. W przypadku, gdy uprawnienie do świadczenia mieszkaniowego przysługuje funkcjonariuszowi za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy, jego wysokość wynosi 1/30 wymiaru świadczenia miesięcznego za każdy dzień.

6. Kierownik jednostki organizacyjnej może wezwać funkcjonariusza do przedstawienia dokumentów potwierdzających okoliczności wskazane we wniosku o wypłatę świadczenia mieszkaniowego.

7. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia wzór wniosku o wypłatę świadczenia mieszkaniowego obejmującego dane osobowe funkcjonariusza, jego sytuację mieszkaniową, fakt otrzymania pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego na podstawie przepisów dotychczasowych i jej wysokość oraz sposób

rozliczenia tej pomocy, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania oraz uproszczony charakter wzoru.

Art. 187d. 1. Świadczenia mieszkaniowego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego, z wyłączeniem urlopu wychowawczego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 61;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania;
- 4) kursu przygotowawczego

- proporcjonalnie do tego okresu.

2. W razie uchylecia zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariusz otrzymuje niewypłacone świadczenie mieszkaniowe za okres zawieszenia, jeżeli nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe z oskarżenia publicznego lub umyślnie popełnione przestępstwo skarbowe lub ukarany karą dyscyplinarną.”;

- 6) w art. 188 w ust. 1 uchyla się pkt 5.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340 i 368) w art. 21 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 77 otrzymuje brzmienie:

„77) równoważniki pieniężne za brak lokalu mieszkalnego, wypłacone: funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej - do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2280 zł;”;

- 2) po pkt 77 dodaje się pkt 77a w brzmieniu:

„77a) świadczenia mieszkaniowe, wypłacone: funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej oraz strażakom Państwowej Straży Pożarnej;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, z późn.zm.) art. 30 otrzymuje brzmienie :

„Art. 30. Emerytom i rencistom policyjnym, z wyjątkiem emerytów i rencistów Straży Marszałkowskiej, Służby Celnej, Służby Celno-Skarbowej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Więziennej zapewnia się pomoc w budownictwie mieszkaniowym na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy.”.

Art. 4. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, położonego w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, przyznaje się na jego wniosek świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 187a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą 1/120 z otrzymanej pomocy finansowej za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 120 miesięcy lub do dnia ustania stosunku służbowego;
- 2) w pełnej kwocie pod warunkiem zwrotu przez funkcjonariusza przyznanej pomocy finansowej.

Art. 5. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 184 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, podlega zwrotowi w przypadku zwolnienia funkcjonariusza ze służby przed upływem 15 lat służby w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który przed upływem tego okresu nabył prawo do renty inwalidzkiej Służby Więziennej.

2. Do ustalenia kwoty pomocy finansowej podlegającej zwrotowi przyjmuje się kwotę przyznanego świadczenia waloryzowanego corocznie o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych, ustalony w ustawie budżetowej, w przypadku gdy obowiązek zwrotu powstał w latach następujących po roku przyznania pomocy finansowej.

3. Na pisemny wniosek funkcjonariusza zwrot pomocy finansowej może nastąpić w ratach.

Art. 6. Kwota pomocy finansowej podlegającej zwrotowi, o której mowa w art. 5, ulega zmniejszeniu o kwotę potrąconej pomocy finansowej, o której mowa w art. 4 pkt 1 w związku z otrzymanym świadczeniem mieszkaniowym, o którym mowa w art. 187a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 7. 1. W przypadku złożenia wniosku o świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 187a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przez funkcjonariusza Służby Więziennej

pozostającego w stosunku służbowym w dniu 1 lipca 2025 r., wypłaca się je z wyrównaniem od dnia 1 lipca 2025 r.

2. Jeżeli funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, wypłacono równoważnik pieniężny z tytułu braku mieszkania, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za okres od dnia 1 lipca 2025 r., wyrównanie o którym mowa w ust. 1 pomniejsza się o sumę kwot wypłaconych mu równoważników pieniężnych z tytułu braku mieszkania za okres od dnia 1 lipca 2025 r.

3. Jeżeli funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, pobrał na podstawie wniosku złożonego po dniu 30 czerwca 2025 r. równoważnik pieniężny za remont lokalu mieszkalnego lub domu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wyrównanie o którym mowa w ust. 1 pomniejsza się o kwotę wypłaconego mu równoważnika pieniężnego za remont lokalu mieszkalnego lub domu.

Art. 8. W roku 2025 minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Ministra Sprawiedliwości jako dysponenta właściwych części budżetowych, może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych na finansowanie świadczenia mieszkaniowego, o którym mowa w art. 187a ust. 1, między działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków budżetu państwa, jak również między tymi częściami budżetowymi.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

Opracowano pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego

Monika Walewska

/podpisano elektronicznie/

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu normatywnego

Projektowana ustawa wprowadza dla funkcjonariuszy Służby Więziennej świadczenie mieszkaniowe wzorowane na analogicznym świadczeniu, które będzie należne funkcjonariuszom służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Ogólne zasady przyznawania świadczenia mieszkaniowego funkcjonariuszom Służby Więziennej zostały wypracowane przez Kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości i Służby Więziennej oraz przedstawicieli działających w formacji związków zawodowych, oraz znalazły potwierdzenie w treści porozumienia zawartego pomiędzy stronami służbową i społeczną w dniu 13 marca 2025 r.

Zgodnie z przyjętymi zasadami funkcjonariusze Służby Więziennej uzyskają prawo do wypłacanego co miesiąc świadczenia mieszkaniowego, którego wysokość będzie uzależniona od miejscowości pełnienia przez nich służby. W zamian zostaną wygaszone dotychczasowe przepisy ustawy pragmatycznej formacji, w myśl których funkcjonariusze otrzymywali pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, równoważnik pieniężny z tytułu braku mieszkania oraz równoważnik pieniężny za remont lokalu mieszkalnego lub domu, zajmowanych na podstawie tytułu prawnego przysługującego funkcjonariuszowi lub jego małżonkowi. Przewiduje się również, iż funkcjonariusze, którzy otrzymali pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego położonego w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej na podstawie przepisów dotychczasowych, będą mogli otrzymać, stosownie do swojego wniosku, świadczenie mieszkaniowe bądź pomniejszone o kwotę stanowiącą 1/120 z otrzymanej pomocy finansowej za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 120 miesięcy lub do dnia ustania stosunku służbowego, bądź też w pełnej kwocie pod warunkiem zwrotu przez funkcjonariusza przyznanej pomocy finansowej.

Projektowane przepisy przewidują, iż świadczenie mieszkaniowe nie będzie przysługiwać funkcjonariuszom w służbie kandydackiej, bowiem otrzymują oni w jej czasie bezpłatne zakwaterowanie.

Wysokość świadczenia mieszkaniowego będzie ustalana kwotowo jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę, wskazanej w rozkazie personalnym albo decyzji personalnej. Wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych mających wpływ na wysokość świadczenia mieszkaniowego przysługującego funkcjonariuszom określi Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia. Planuje się, iż stawka podstawowa wyniesie 600 zł, a mnożniki lokalizacyjne będą się kształtować na poziomie:

- 1) dla miasta stołecznego Warszawy – 3;
- 2) dla miast, w których znajdują się siedziby wojewodów lub marszałków województw – 2,5;
- 3) dla miast na prawach powiatu oraz miast, w których znajdują się siedziby władz powiatów – 2;
- 4) dla pozostałych miejscowości – 1,5.

Stosownie do projektowanych przepisów świadczenie mieszkaniowe nie będzie wypłacane funkcjonariuszom za okres korzystania z urlopu bezpłatnego (z wyłączeniem urlopu wychowawczego), przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 61 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania oraz kursu przygotowawczego – proporcjonalnie do tych okresów.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Na podstawie obowiązującej ustawy o Służbie Więziennej funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której stale pełni służbę lub w miejscowości pobliskiej. Natomiast funkcjonariusz w służbie przygotowawczej może otrzymać kwaterę tymczasową. Prawo do lokalu mieszkalnego realizuje się przez przydział lokalu albo przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego. Funkcjonariuszowi w służbie stałej przydziela się decyzją administracyjną lokal mieszkalny,

uwzględniając następujące okoliczności: brak lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której stale pełni służbę lub w miejscowości pobliskiej, przydatność do służby, kwalifikacje zawodowe oraz staż służby w Służbie Więziennej, przeniesienie z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, niebędącej miejscowością pobliską, zajmowanie kwatery tymczasowej w budynku jednostki organizacyjnej przeznaczonym na cele służbowe lub znajdującym się na terenie zamkniętym. Lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej nie przydziela się funkcjonariuszowi w razie otrzymania pomocy finansowej, posiadającemu w miejscowości, w której pełni służbę lub w miejscowości pobliskiej lokal mieszkalny w spółdzielni mieszkaniowej albo dom jednorodzinny lub dom mieszkalno-pensjonatowy albo lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość, odpowiadający co najmniej przysługującej mu powierzchni mieszkalnej, którego małżonek posiada lokal mieszkalny lub dom określony powyżej, w razie zbycia przez niego lub jego małżonka lokalu mieszkalnego lub domu, o którym mowa powyżej.

Funkcjonariuszowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby zajmuje przydzielony mu decyzją administracyjną lokal mieszkalny, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli: zwolni zajmowany lokal mieszkalny w dotychczasowej miejscowości pełnienia służby albo zwróci przyznaną mu pomoc finansową. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości, który nie zwolnił lokalu mieszkalnego, oraz funkcjonariusz, który nie zwrócił pomocy finansowej, może otrzymać w nowym miejscu pełnienia służby kwaterę tymczasową. Funkcjonariusz delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje zakwaterowanie.

Funkcjonariuszowi w służbie stałej, który spełnia warunki do przydziału lokalu mieszkalnego, a który lokalu nie otrzymał na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, położonych w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej. W razie zbiegu uprawnień do pomocy finansowej z tytułu służby obojga małżonków świadczenie to przysługuje tylko jednemu z nich. Pomoc finansową przyznaje się funkcjonariuszowi w wysokości 25 % wartości lokalu mieszkalnego o powierzchni użytkowej 50 m². Wartość lokalu mieszkalnego, na podstawie której oblicza się wysokość pomocy

finansowej, stanowi iloczyn 50 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i ceny metra kwadratowego powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, publikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, służącej wyliczeniu premii gwarancyjnej od wkładów oszczędnościowych na budownictwo mieszkaniowe dla posiadaczy oszczędnościowych książeczek mieszkaniowych. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku zwolnienia funkcjonariusza ze służby stałej przed upływem 15 lat służby w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który przed upływem tego okresu nabył prawo do renty inwalidzkiej Służby Więziennej. Do ustalenia kwoty pomocy finansowej podlegającej zwrotowi przyjmuje się kwotę przyznanego świadczenia waloryzowanego corocznie o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych, ustalony w ustawie budżetowej, w przypadku gdy obowiązek zwrotu powstał w latach następujących po roku przyznania pomocy finansowej. Na pisemny wniosek funkcjonariusza zwrot pomocy finansowej może nastąpić w ratach.

W myśl obowiązujących przepisów funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługuje równoważnik pieniężny z tytułu braku mieszkania, jeżeli on sam lub jego małżonek nie posiadają w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego lub domu oraz gdy funkcjonariuszowi lub jego małżonkowi nie przyznano pomocy finansowej. Wysokość równoważnika pieniężnego w 2025 roku wynosi 13,47 zł dziennie.

Funkcjonariuszowi przysługuje corocznie równoważnik pieniężny za remont lokalu mieszkalnego lub domu zajmowanych na podstawie przysługującego mu lub jego małżonkowi tytułu prawnego.

W przypadku funkcjonariuszy będących małżonkami uprawnionymi do równoważnika pieniężnego za remont albo do równoważnika z tytułu braku mieszkania, świadczenie to przysługuje tylko jednemu z nich; nie dotyczy to funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości niebędącej miejscowością pobliską. Równoważnik pieniężny za remont nie przysługuje w razie zajmowania części lokalu mieszkalnego lub domu. Wysokość równoważnika pieniężnego za remont w 2025 roku wynosi 572,09 zł.

3. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (skutki prawne wejścia w życie projektowanych zmian)

Projektowana ustawa wprowadza istotne różnice w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego: likwiduje dotychczasowe równoważniki pieniężne z tytułu braku mieszkania oraz

za remont zajmowanych lokali mieszkalnych oraz pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, w to miejsce wprowadza nowe świadczenie mieszkaniowe. Kluczową różnicą jest powszechność świadczenia mieszkaniowego, które z zasady nie będzie uzależnione od stanu posiadania mieszkania lub domu (z wyjątkiem uzyskania lokalu mieszkalnego z zasobu Służby Więziennej bądź niezwrócenia przyznanej pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego). Projektowane świadczenie mieszkaniowe ma przysługiwać każdemu z małżonków będących funkcjonariuszami Służby Więziennej, nie będzie również różnicowało funkcjonariuszy w zależności od ich stażu służbowego (czy jest w służbie przygotowawczej czy w służbie stałej). W konsekwencji w Służbie Więziennej będzie obowiązywało jedno ujednolicone świadczenie mieszkaniowe co znacznie usprawni proces rozpatrywania wniosków funkcjonariuszy oraz przyznawania i wypłaty świadczenia mieszkaniowego.

W związku z powyższym projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w art. 171 pkt 2, art. 178 - 182, art. 184 - 186 oraz art. 187 pkt 1, a także dodanie nowych art. 187a - 187d w ustawie o Służbie Więziennej.

Konsekwencją powyższych zmian jest również konieczność nowelizacji art. 30 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121 z późn. zm.).

Konsekwencją wynikową projektowanej nowelizacji jest nadto konieczność wprowadzenia zmian w brzmieniu art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163 z późn. zm.).

Projekt zakłada, iż świadczenie mieszkaniowe będzie przysługiwało funkcjonariuszom Służby Więziennej począwszy od dnia 1 lipca 2025 r., co jest realizacją postanowień Porozumienia zawartego w dniu 13 marca 2025 r. między Kierownictwami Ministerstwa Sprawiedliwości i Centralnego Zarządu Służby Więziennej z jednej strony, a związkami zawodowymi skupiającymi funkcjonariuszy Służby Więziennej z drugiej strony (art. 9 projektu).

Zgodnie z art. 9 projektu, ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane zmiany pozostają bez wpływu na działalność MŚP, w szczególności na mikro- i małych przedsiębiorców.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2029, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806 z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677.) projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.